

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 7CoP/166/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7513221766
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 06. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Frederika Zozuláková
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2014:7513221766.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach vo veci výkonu rozhodnutia o návrate maloletých detí N. Z. Š. nar. XX.XX.XXXX a M. G. Š. nar. XX.XX.XXXX do miesta obvyklého pobytu v Českej republike zastúpených kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny v Košiciach na návrh oprávneného Ing. N. Š. nar. XX.X.XXXX bývajúceho na T. D. D. č. XXXX/X B. - C. v Č. M. proti povinnej Z.Á.T. Š. nar. X.X.XXXX bývajúcej v Č. č. XXX o odvolaní oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Košice - okolie zo 7.4.2014 č.k. 13Em 3/2013-347 takto

rozhodol:

Zrušuje uznesenie a vracia vec na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

Súd prvého stupňa napadnutým uznesením zamietol návrh na súdny výkon rozhodnutia, ktorého sa oprávnený domáhal z dôvodu, že uznesením Okresného súdu Košice I z 23.9.2013 č.k. 11P 26/2012-624 v spojení s uznesením Krajského súdu v Košiciach z 25.11.2013 č.k. 7CoP 370/2013-728 bol nariadený návrat maloletých detí do miesta obvyklého pobytu do Českej republiky. Matke bola uložená povinnosť zabezpečiť navrátenie maloletých detí do 3 dní od právoplatnosti uznesenia. V prípade, že matka v súlade s výrokom II tohto uznesenia maloleté deti nevráti do Českej republiky, je povinná odovzdať maloleté deti otcovi po uplynutí tejto lehoty. V prípade návratu matky a maloletých detí do Českej republiky je otec povinný zabezpečiť až do rozhodnutia príslušného súdu v Českej republike o úprave práv a povinností rodičov k maloletým deťom, prípadne rozvodu manželstva primerané ubytovanie na svoje náklady. Súd prvého stupňa konštatoval, že matka maloletých detí ako povinná oznámila súdu, že 30.3.2014 spoločne s maloletými deťmi N. Z. a M. G. sa dostavila na Obvodné oddelenie Odolena Voda, Polície ČR, Krajského riaditeľstva polície Stredočeského kraja, Územný odbor Praha venkov - Východ, aby nahlásila svoj pobyt tak, ako jej to bolo určené súdom. Matka spolu s maloletými deťmi sa bude zdržiavať na adrese B. D., nad Š. XXX. Zároveň predložila súdu zmluvu o podnájme bytu uzavretú medzi Ing. N. G. ako nájomcom a povinnou ako podnájomcom s tým, že podnájomná zmluva je uzavretá na dobu určitú od 1.4.2014 do 31.3.2015. Predmetom podnájmu je byt na ul. T. Š. XXX, B. D.. Poukázal na ust. § 251 ods. 1 O.s.p. a uviedol, že povinná dobrovoľne splnila povinnosť, ktorá jej bola uložená vykonateľným rozhodnutím súdu, preto návrh na súdny výkon rozhodnutia zamietol, nakoľko odpadol dôvod na nariadenie výkonu rozhodnutia.

Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote odvolanie oprávnený a namietal, že súd prvého stupňa vec nesprávne právne posúdil, keď jeho návrh zamietol s odôvodnením, že povinná dobrovoľne splnila povinnosť, keď súdu oznámila, že sa 30.3.2014 spolu s maloletými deťmi dostavila na Obvodné oddelenie Polície Českej republiky v Odolenej Vode, aby nahlásila svoj pobyt, tak ako jej bolo uložené súdom a predložila zmluvu o podnájme bytu. Uviedol, že povinná mala povinnosť maloleté deti do Českej republiky vrátiť v termíne do 9.12.2013 a následne po tomto dátume jej vznikla z exekučného titulu povinnosť odovzdať maloleté deti oprávnenému. Práve tejto povinnosti sa oprávnený v konaní domáha. Žiadny súd totiž neurčil povinnej, aby nahlásila svoj pobyt na Obvodnom oddelení Polície ČR v Odolenej Vode a ani inej zložke Polície ČR. Exekučným titulom má byť reparovaný stav, kedy

oprávnený aktívne denne vykonával svoje rodičovské práva a povinnosti voči maloletým deťom. Pokiaľ exekučným titulom vznikla povinnej povinnosť sa niekde hlásiť, tak je to z logiky vecí povinnosť hlásiť sa oprávnenému. Tomu nasvedčuje aj to, že oprávnený má povinnosť zabezpečiť povinnej a maloletým deťom na území Českej republiky adekvátne ubytovanie, čo sa neobíde minimálne bez osobného stretnutia povinnej s oprávneným za účelom predania kľúčov od bytu, ktorý povinnej za účelom splnenia svojej povinnosti zabezpečil. Súd prvého stupňa sa rozhodol ignorovať trojdennú lehotu stanovenú povinnej exekučným titulom na dobrovoľné vrátenie maloletých detí do Českej republiky. Súd prvého stupňa akceptoval obštrukčné konanie matky a považuje ho za dobrovoľné splnenie povinnosti vrátiť deti do krajiny obvyklého pobytu. V skutočnosti však povinná nespĺnila a to ani po lehote povinnosť navrátiť deti do Českej republiky. Povinná sa síce dostavila 30.3.2014 na Obvodné oddelenie Polície ČR v Odolenej Vode a do 7.4.2014 bývala spolu s deťmi v byte, ktorý má k dispozícii na základe vyššie zmienenej podnájomnej zmluvy, avšak o vážne mienenom splnení povinností a obnove predchádzajúceho pokojného stavu nemožno v žiadnom prípade hovoriť. Povinná mu síce umožnila stretnúť sa s deťmi v B. D. 31.3.2014 a následne 4.4.2014 a 5.4.2014, avšak už 7.4.2014 s ním opäť prerušila akékoľvek kontakty. Jej mobilný telefón je opäť vypnutý a v B. D. sa už nezdržiava. Z uvedeného dôvodu informoval súd prvého stupňa podaním z 15.4.2014 o tom, že po maloletých deťoch a povinnej pátra Polícia Českej republiky, ktorá ich zaradila 14.4.2014 do databázy nezvestných osôb. Posledné stopy zistené v priebehu pátrania vedú do Slovenskej republiky. Nezvestné osoby sa však do dnešného dňa nepodarilo vypátrať. Z uvedeného je zrejmé, že povinná preukázateľne bola s deťmi v Českej republike v dňoch 30.3.2014 až 7.4.2013, ale následne Českú republiku spolu s deťmi opustila a zdržiava sa na neznámom mieste, pravdepodobne v Y. alebo v okolí. Hovoriť o splnení povinnosti, teda navrátenia detí do krajiny obvyklého pobytu v Českej republike, tak ako to predpokladá Dohovor o občianskoprávných aspektoch medzinárodných únosov detí, nie je zrejme namieste. V tejto súvislosti podotýka, že povinná už v minulosti v dňoch 10.12.2013 a 11.12.2013 navštívila spolu s deťmi na veľmi krátku dobu Českú republiku, aby vyvolala klamlivé zdanie, že splnila povinnosť vyplývajúcu jej z exekučného titulu, že vrátila deti do Českej republiky, avšak potom okamžite spolu s deťmi odišla na územie SR. Zároveň súdu predkladá kópiu podania povinnej z 16.4.2014, ktoré urobila voči Okresnému súdu v Ostrave (sp.zn. 0P 1352/2013) a v ktorom súdu oznamuje, že sa nebude počas bližšie nešpecifikovanej doby zdržiavať na korešpondenčnej adrese v B. D. v Českej republike a žiada zasielať všetky písomnosti na adresu Č. XXX. Súčasne predkladá doručenkou zo 17.4.2014, z ktorej vyplýva, že za povinnú preberá v B. D. poštu na základe splnomocnenia pani I. H.Ě.W.. Z tohto splnomocnenia a vyššie uvedeného podania voči ostravskému súdu vyplýva, že povinná sa mieni s maloletými deťmi dlhodobo zdržiavať mimo Českej republiky. Vzhľadom na uvedené považuje záver súdu prvého stupňa o dobrovoľnom splnení povinnosti povinnej navrátiť deti do Českej republiky za predčasný. Je zrejmé, že súd prvého stupňa v dobe vydania napadnutého rozhodnutia nemal k dispozícii informácie o nezvestnosti detí, o ktorých sa dozvedel až z jeho podania z 15.4.2014. K odvolaniu predložil podanie povinnej adresované Okresnému súdu v Ostrave k sp.zn. 0P 1352/2013 z 16.4.2014, poštovou doručenkou zo 17.4.2014 podpísanú za adresátku Z. Š. splnomocnenkyňou I. H.Ě.W. a výpis z policajnej databázy nezvestných osôb platný k 28.4.2014.

Oprávnený doručil súdu prvého stupňa 14.5.2014 podanie označené ako doplnenie odvolania, v ktorom uviedol, že Polícii Českej republiky bola 23.4.2014 zaslaná odpoveď Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Košiciach - okolie, Odboru kriminálnej polície, Oddelenia pátrania, z ktorého vyplýva, že vykonanou previerkou bolo zistené, že Z. Š. sa v súčasnej dobe zdržuje spoločne so svojimi deťmi u svojej matky F. M. trvale bytom Č. č. XXX, okres Košice - okolie. Vyťažením starostu obce Č. bolo zistené, že Z. Š. občas býva u svojej matky aj s deťmi, ale len sporadicky, to znamená, že prespáva aj u svojich starých rodičov v Y. podľa informácií jej otca Ing. N. M.. V priebehu dňa v mieste trvalého bydliska jej matky v dome č. XXX v Č. sa nikto nenachádzal, resp. nikto neotváral. Oprávnený uviedol, že z tohto je zrejmé, že jeho odvolanie je úplne dôvodné, nakoľko maloleté deti sú pravdepodobne naďalej zadržované povinnou na území Slovenskej republiky. K podaniu pripojil oznámenie Krajského riaditeľstva Polície Stredočeského kraja, Územného odboru Praha venkov - Východ, Služby kriminálnej polície a vyšetrovania, pátrania.

Povinná vo vyjadrení k odvolaniu oprávneného navrhla rozhodnutie súdu prvého stupňa potvrdiť. Navrátenie detí do miesta obvyklého pobytu v Českej republike prvýkrát zabezpečovala v decembri 2013. Dňa 9.12.2013 sedeli v autovlaku so všetkými osobnými vecami v plne naloženom aute na ceste do Prahy. Deň predtým na základe rozhovorov s niekoľkými realitnými maklérmi oznámila

oprávnenému, aký obnos peňazí bude potrebovať na to, aby mohli bývať v jednom z bytov, ktoré mala objednané na podpis zmluvy v prípade, že sa jej počas obhliadky zapáčia. Dňa 10.12.2013 už z B. D. komunikovala s otcom detí a sociálnou pracovníčkou, ktorá sprostredkovala komunikáciu medzi nimi, manžel vedel, kde sú a že čakajú na ubytovanie, ktoré im mal zabezpečiť, čo zabezpečiť odmietal. Z exekučného titulu jej neplynie povinnosť byvať natrvalo pod mostom, keď oprávnený odmieta jej a deťom zabezpečiť ubytovanie na svoje náklady v mieste obvyklého pobytu. Mala iba zabezpečiť navrátenie do miesta obvyklého pobytu. Navrátenie detí do miesta obvyklého pobytu v Českej republike druhýkrát zabezpečovala v marci 2014. Dňa 5.3.2014 podpísala nájomnú zmluvu k bytu v mieste obvyklého pobytu v Českej republike. Dňa 30.3.2014 si byt prevzala a nasťahovala sa tam. Z exekučného titulu jej neplynie povinnosť zabezpečiť a platiť ubytovanie na vlastné náklady, ani vydať sa napospas exekútorom pre neplatenie. Nemala ani povinnosť vyhľadať deti na smrť, keď na začiatku apríla mali k dispozícii 2 € na účte a otec na jej prosby aj o jedlo reagoval kúpou dvoch jogurtov a tým, že provokatívne prestal platiť výživné. Ďalej uviedla, že okresný súd sa v exekučnom konaní riadil tým, že v deň vykonateľnosti rozhodnutia o návrate nebolo z meritórneho rozhodnutia celkom jasné kvôli duplicitnému výkladu uznesenia (na ktorý súd upozornila aj v exekučnom konaní), kde je miesto obvyklého pobytu. Keďže každý z účastníkov uviedol iné mesto, súd v exekučnom konaní čakal na vyjadrenie súdu činného v návratovom konaní, ktoré toto miesto dňa 21.1.2014 upresnil na „miesto tejto poslednej spoločnej domácnosti rodičov“, teda v B. D.. Z dôvodu, že v deň vykonateľnosti rozhodnutia o návrate chýbal podstatný údaj, výkon exekúcie nemohol prebehnúť. Kým sa zistilo, kam mali deti odcestovať, prirodzene uplynula aj lehota na plnenie. Aj keď ju, ako sa neskôr ukázalo, splnila, dokonca navrátila deti na správne miesto a dôvodom, prečo tam nemohli ostať, bolo, že otec nesplnil svoju povinnosť. No ani ona nemohla podať návrh na výkon exekúcie na neho, keďže v deň vykonateľnosti ešte oficiálne nemusel vedieť, kde jej vlastne má ubytovanie zabezpečiť. Vyjadrila názor, že zabezpečenie ubytovania pre ňu a deti neznamena odovzdať kľúče od cudzieho bytu. Znamená to zaslanie nájomnej zmluvy ubytovanému na podpis, napríklad e-mailom. Manžel mal na to dva roky. Zabezpečené ubytovanie dáva ubytovanému právne záruky, istotu, že v byte bude mať ubytovaný súkromie, že do bytu nebudú svojvoľne vstupovať ďalšie osoby a ak tak urobia, bude ubytovaný oprávnený ich z bytu vyhnúť, napríklad za účasti polície. Zabezpečené ubytovanie napríklad znamená aj to, že ubytovaný si bude môcť pozývať návštevy do bytu podľa svojho uváženia. Manžel jej dával za vinu, že nezastrešila plnohodnotne aj jeho povinnosť hradiť jej a deťom ubytovanie v mieste obvyklého pobytu. Nemá na to prostriedky a súd v návratovom konaní vedel, prečo túto povinnosť ukladá manželovi s príjmom a nie matke na materskej dovolenke. Dôkazom, ktoré oprávnený priložil k odvolaniu dodáva, že ide o veľké nedorozumenie, o nedostatky v cezhraničnej komunikácii medzi policajnými zbormi a o to, kedy rôznym políciám postupne oznamovala, kde je, dali si riadne načas, aby túto informáciu podávali ďalej. Po jej opakovaných výzvach bolo napokon pátranie 15.5.2014 stiahnuté aj z internetu. Dôvody, prečo sa vrátili, boli hlavne ekonomické, ale tak hraničné, že ich ohrozovali na zdraví. V B. D. im známi posledné dni nakupovali základné potraviny. Okrem toho ju manžel začal prenasledovať, dvakrát denne volával deťom, aby od nich zistil, kde boli, s kým, prečo a na čo. Chodieval sledovať pohyb v byte a keď sám nemohol, poslal známeho, či sa pýtal susedov. Deň pred tým, ako mali prísť do B. D. im zablokoval auto na parkovisku pred potravinami. Odkiaľ vedel, že tam sú, nikto nevie. Bol na návšteve trikrát behom týždňa, pritom za deťmi rok nechodil do Č. z finančných dôvodov a B. D. je od neho 20 km ďalej než Č.. Keď mu 24 hodín nedvihla telefón, stratil prehľad o jej krokoch, preto si na katastri nehnuteľností našiel bydlisko manžela jej kamarátky a na tejto adrese bol vyzvedat' za jeho 80-ročnou mamou. Pár dní sa s deťmi zdržiavala v Prahe u kamarátky kvôli zdravotnému stavu a potom prišli domov. K doplneniu odvolania, ktoré oprávnený súdu doložil po uplynutí lehoty na odvolanie uviedla, že je dané po lehote na odvolanie a oprávnený by bol zjavne spokojnejší, keby s ich deťmi v B. D. spala v podchode na karimatkách. Žiadala súd, aby ho prinútil hradiť jej ubytovanie, ktoré si pre manželovu nezodpovednosť nakoniec musela zabezpečiť sama. Tretí mesiac neposlal deťom výživné a tak žiadala súdy v Českej republike, aby mu bola stanovená konečná výška výživného a dlžnú čiastku bude vymáhať exekučne po vydaní európskeho exekučného titulu k rozhodnutiu o výživnom. Ak to bude trvať ešte mesiac, má nárok podať na manžela podľa českých zákonov trestné oznámenie pre zanedbanie povinnej výživy. Paradoxom je, že to bola hlavne bieda, ktorá ich s manželom v máji 2011 prinútila odísť z českej ubytovne a prísť na Slovensko, kde im jej rodina bola pripravená pomáhať. Akonáhle manžel nemusel platiť vysoké náklady za ubytovanie za nich troch, do mesiaca kúpil lepšie auto na splátky rovnako vysoké, ako bolo ubytovanie na ubytovni. V podstate ich vymenil za auto. Súd napokon rozhodol, že sa oprávnený má postarať o ich ubytovanie nevediac, že on sa nestará ani o to, či ona a deti majú čo jesť, za čo kúpiť lieky a z čoho ich šatiť. Vymyslel si návratové konania, aj keď vie, prečo ich na Slovensko presťahoval, potom prišiel na to, že rovnako ako vtedy, ani dnes nemá na to, aby sa staral o štvorčlennú rodinu a teraz jej dával za vinu, že jeho povinnosti neplní

za neho v zmysle, že neplatí nájom v byte, kde kvôli nemu musia bývať. Na súde sa vedie exekučné konanie o platenie nájmu v predmetnom byte. Dúfa, že prebehne skôr, než ich majiteľ bytu vymení za nájomníkov, ktorí budú platiť nájomné. Zatiaľ sa jej rodina stará o to, aby neumreli od hladu, nakoľko traja majú príjem 160 € mesačne.

Kolízny opatrovník vo vyjadrení k odvolaniu oprávneného uviedol, že matka spolu s deťmi vycestovala do Českej republiky 9.12.2013, čím splnila povinnosť uloženú jej súdnym rozhodnutím. Avšak z dôvodu neustálych vzájomných priekov zo strany oboch rodičov, ako aj z dôvodu absencie komunikácie rodičov sa matka spolu s deťmi odmietla nasťahovať do bytu, ktorý pre nich pripravil otec detí a spolu s deťmi sa vrátila na územie Slovenskej republiky, kde požiadala o doplnenie uznesenia o návrate maloletých detí do miesta obvyklého pobytu, Českej republiky. V doplnení uznesenia žiadala určiť, že miestom obvyklého pobytu v Českej republike je B. D., kde sa rodina pred presťahovaním na územie Slovenskej republiky spoločne zdržiavala. Matka si v uvedenej lokalite zabezpečila bývanie, ktoré preukázala nájomnou zmluvou a dňa 30.3.2014 spolu s maloletými deťmi vycestovala do Českej republiky. Matka však opätovne územie Českej republiky po pár dňoch opustila z dôvodu, že nie je schopná samostatne uhrádzať náklady spojené s bývaním, ako aj náklady súvisiace so stravou, šatstvom či lekárskou starostlivosťou maloletých detí. Náklady spojené s bývaním by však matke v prípade nasťahovania sa do bytu pripraveného pre ňu a maloleté deti otcom maloletých detí nevznikli. Matka sa spolu s maloletými deťmi odmieta nasťahovať do bytu, ktorý pre ňu a maloleté deti pripravil otec detí z dôvodu pretrvávajúcich sporov ústiacich do vzájomných trestných oznámení oboch rodičov. Otec detí odmieta matke a maloletým deťom zabezpečiť iné bývanie a výhradu matky súvisiacu s vlastníctvom uvedeného bytu Ing. S. Š., starou matkou maloletých detí, s ktorou má matka vážne narušený vzťah a taktiež obavu matky o možnosti jej okamžitého bezdôvodného prinútenia opustiť byť považuje za neopodstatnené. Ani jeden z rodičov dlhodobo nie je ochotný urobiť ústretový krok k zabezpečeniu pokojného a stabilného rodinného prostredia pre maloleté deti a viac ako záujmy maloletých detí sledujú rodičia svoje vlastné záujmy. Výkon súdneho rozhodnutia - odobratie maloletých detí matke a ich zverenie do starostlivosti otca, ktorého mal. M. G. vôbec nepozná, nie je v záujme maloletých detí. Avšak v záujme maloletých detí nie je ani konanie matky súvisiace s opakovaným premiestňovaním maloletých detí z územia Slovenskej republiky na územie Českej republiky, ako aj znemožňovanie kontaktu maloletých detí s ich otcom a jeho rodinou. Z uvedeného dôvodu ponecháva rozhodnutie vo veci súdneho výkonu rozhodnutia na zváženie súdu.

Krajský súd v Košiciach (ďalej len odvolací súd) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 10 ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku v znení neskorších predpisov, ďalej len „O.s.p.“), vzhľadom na včas podané odvolanie (§ 204 ods. 1 O.s.p.), preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 212 O.s.p. bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že nie sú splnené podmienky ani na potvrdenie uznesenia súdu prvého stupňa podľa § 219 ods. 1, ani na jeho zmenu podľa § 220 O.s.p., preto ho podľa ust. § 221 ods. 1 písm.f/ O.s.p. zrušil a podľa ods. 2 tohto ustanovenia vrátil vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Predmetom súdneho výkonu rozhodnutia je uznesenie Okresného súdu Košice I z 23.9.2013 č.k. 11P 26/2012-624 v spojení s uznesením Krajského súdu v Košiciach z 25.11.2013 č.k. 7CoP 370/2013-728, ktoré nadobudlo právoplatnosť 6.12.2013, ktorým bol nariadený návrat maloletých detí do miesta obvyklého pobytu do Českej republiky, povinnosti matky zabezpečiť navrátenie maloletých detí do 3 dní od právoplatnosti uznesenia, v prípade, ak matka v stanovenej lehote maloleté deti nevráti do Českej republiky, je povinná odovzdať maloleté deti otcovi po uplynutí tejto lehoty a otcovi bola uložená povinnosť v prípade návratu matky a maloletých detí do Českej republiky zabezpečiť im až do rozhodnutia príslušného súdu v Českej republike o úprave práv a povinností rodičov k maloletým deťom, prípadne rozvodu manželstva primerané ubytovanie na jeho náklady. Návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia podal oprávnený (otec) 13.12.2013. Predpokladom pre nariadenie výkonu rozhodnutia je okrem existencie exekučného titulu nepochybne aj zistenie súdu, či povinný splnil alebo nesplnil povinnosť uloženú exekučným titulom podľa § 251 ods. 1 O.s.p.. Pre výkon rozhodnutia o neoprávnenom premiestnení alebo zadržovaní dieťaťa podľa medzinárodnej zmluvy, ktorou je Slovenská republika viazaná, sa použijú primerane ustanovenia § 272 a § 273 ods. 2, 3 O.s.p., to znamená, že pred nariadením výkonu rozhodnutia súd písomne vyzve povinného, ktorý sa odmieta

podrobiť vykonateľnému rozhodnutiu, aby sa mu podrobil a upovedomí ho na následky nesplnenia povinnosti. Ak sa javí, že účel výzvy možno lepšie dosiahnuť pojednávaním, nariadi pojednávanie, na ktoré predvolá oprávneného, povinného, maloleté dieťa a zástupcu orgánu sociálnoprávnej kurately alebo obce. Súd je tiež oprávnený požiadať tieto orgány o poskytnutie súčinnosti pri zisťovaní informácií o dôvodoch nepodrobenia sa rozhodnutiu a preverenia skutočností týkajúcich sa nepodrobenia, zistenia, kde sa dieťa nachádza a podobne. Z priebehu konania na súde prvého stupňa vyplýva, že sa riadil týmito ustanoveniami a vykonával úkony smerujúce k zisteniu, či návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia je dôvodný, predovšetkým z hľadiska, či povinná splnila svoju povinnosť dobrovoľne. V priebehu konania povinná tvrdila a preukázala, že v lehote 3 dní od právoplatnosti exekučného titulu odišla s deťmi do Českej republiky. V tomto štádiu teda neboli splnené podmienky pre nariadenie výkonu rozhodnutia. Následne však oprávnený oznámil a z podaní povinnej doručených súdu prvého stupňa vyplýva, že povinná ani nepopiera, že po troch dňoch sa vrátila s deťmi späť na Slovensko z dôvodu nedostatku finančných prostriedkov a namieta, že oprávnený si nesplnil povinnosť zabezpečiť jej a maloletým deťom bývanie na jeho náklady, čím bol podmienený návrat detí do Českej republiky v zmysle exekučného titulu. V ďalšom priebehu konania oprávnený, ako aj povinná produkovali odlišné stanoviská týkajúce sa konkrétneho miesta, kam sa deti majú vrátiť. Povinná z uvedeného dôvodu podala návrh na vydanie doplnujúceho uznesenia v konaní o nariadenie návratu, ktoré bolo vedené na Okresnom súde Košice I pod sp.zn. 11P 26/2012 a žiadala, aby súd rozhodol o mieste obvyklého pobytu detí v Českej republike. Uvedený návrh povinnej bol Okresným súdom Košice I zamietnutý. V tejto súvislosti odvolací súd zdôrazňuje, že rozhodnutie o nezhode rodičov týkajúcej sa bydliska maloletých detí patrí do jurisdikcie justičných orgánov obvyklého pobytu maloletých detí v zmysle čl. 8 a 10 Nariadenia Brusel II bis, ktorými sú v tomto prípade súdy Českej republiky. Súd prvého stupňa preto ďalej správne postupoval, keď vyzval účastníkov, aby predložili rozhodnutie príslušného súdu v Českej republike o nezhode rodičov týkajúcej sa bydliska maloletých detí a to práve s poukazom na tú skutočnosť, že oprávnený tvrdil, že splnil svoju povinnosť zabezpečiť bývanie povinnej a detí na vlastné náklady v B. na ul. S. č. XXX, pričom povinná zotrváva na svojom tvrdení, že bydliskom maloletých detí je B. D. a žiada, aby oprávnený zabezpečil bývanie jej a maloletým deťom v tejto oblasti. Súdu prvého stupňa bolo 4.3.2014 doručené uznesenie Okresného súdu Praha - východ 30Nc 13/2012-536 a následne 11.3.2014 uznesenie Krajského súdu v Prahe 28Co 40/2014-600, ktorým bolo potvrdené rozhodnutie o prenesení miestnej príslušnosti z Okresného súdu Praha - východ na Okresný súd v Ostrave, určení bydliska maloletých detí, ktorým je určený až do právoplatného rozhodnutia vo veci samej byt č. XX v bytovom dome na ul. S. č. 755 v B. - C.J. a zákaze rodičov premiestniť deti z tohto bydliska bez súhlasu súdu alebo dohody rodičov až do právoplatného skončenia konania vo veci samej. Následne povinná oznámila, že sa zdržiava v Českej republike v B. D. a predložila doklady o nahlásení pobytu na OO PZ Odolená Voda 30.3.2014, ako aj podnájomnú zmluvu uzavretú na dobu určitú od 1.4.2014 do 31.3.2015.

Vychádzajúc z vyššie uvedených skutočností súd prvého stupňa správne návrh na výkon rozhodnutia zamietol, nakoľko sa maloleté deti v čase rozhodnutia zdržiavali v krajine obvyklého pobytu, teda v Českej republike (§ 154 ods. 1 O.s.p.). Vzhľadom na exekučný titul je irelevantné, kde konkrétne sa povinná s maloletými deťmi zdržiavala, podstatnou skutočnosťou bolo, že maloleté deti boli v Českej republike, teda v krajine obvyklého pobytu. V tejto súvislosti je potrebné zdôrazniť, že súd príslušný na výkon rozhodnutia o nariadení návratu maloletých detí do krajiny obvyklého pobytu nemôže uskutočňovať výkon rozhodnutia na území iného štátu, to znamená, že pokiaľ sa povinná s maloletými deťmi zdržiava na území Českej republiky, právomoc na výkon rozhodnutia Okresného súdu Praha - východ z 18.12.2013 č.k. 30Nc 13/2012-536 v spojení s uznesením Krajského súdu v Prahe z 29.1.2014 č.k. 28Co 40/2014-600 je v právomoci justičných orgánov Českej republiky.

Po rozhodnutí súdu prvého stupňa však nastali nové skutočnosti a to, že povinná spolu s maloletými deťmi opäť opustila Českú republiku a zdržiava sa na území Slovenskej republiky, skutkový stav zistený súdom prvého stupňa už neobstoje, preto je potrebné opäť rozhodnúť o návrhu oprávneného na nariadenie výkonu rozhodnutia, dôkladne posúdiť, či si povinná dobrovoľne plnila povinnosti vyplývajúce z vykonateľného rozhodnutia a v prípade, ak tomu tak nie je, nariadiť výkon rozhodnutia v zmysle exekučného titulu. Pretože rozhodnutím odvolacieho súdu na úplne novom skutkovom základe by bola porušená zásada dvojinštančnosti súdneho konania, čím by došlo k odňatiu možnosti účastníkom konať pred súdom, odvolací súd zrušil uznesenie súdu prvého stupňa podľa § 221 ods. 1 písm.f/ O.s.p. a podľa ods. 2 tohto zákonného ustanovenia vrátil vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Pre úplnosť odvolací súd dodáva, že argumentácia povinnej, ktorou odôvodňuje nesplnenie podmienok

oprávneným pre splnenie jej povinnosti navrátiť maloleté deti do krajiny obvyklého pobytu je už zjavne neaktuálna práve vzhľadom k už zmieneným rozhodnutiam Okresného súdu Praha - východ a Krajského súdu v Prahe, v rámci ktorých sa justičné orgány Českej republiky dôsledne vysporiadali s uvedenou argumentáciou povinnej, ktoré tvorili jej obranu aj v konaní o úpravu výkonu rodičovských práv a povinností pred súdmi, ktoré majú právomoc konať s tým, že konanie o úprave výkonu rodičovských práv a povinností, ktoré bolo vedené v Slovenskej republike na Okresnom súde Košice - okolie pod sp.zn. 19P 89/2011, bolo právoplatne zastavené 25.2.2014. Rovnako je potrebné zdôrazniť, že výkon rozhodnutia o návrate maloletých detí do krajiny obvyklého pobytu odovzdaním detí otcovi je spôsobom zabezpečenia návratu maloletých detí do krajiny obvyklého pobytu, avšak nie rozhodnutím o zverení maloletých detí do osobnej starostlivosti otca.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.